

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 lipca 2013 r.

Poz. 798

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia 17 czerwca 2013 r.

w sprawie określenia dodatkowych wymagań dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych statkami niepodlegającymi Konwencji SOLAS

Na podstawie art. 99 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368 oraz z 2012 r. poz. 1068), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa dodatkowe wymagania bezpieczeństwa przewozu morskiego towarów niebezpiecznych przewożonych na statkach odnośnie do:

- 1) certyfikatów statku i dokumentów ładunkowych;
- 2) opakowań;
- 3) znakowania;
- 4) rozmieszczenia i mocowania;
- 5) środków ostrożności koniecznych ze względu na sąsiedztwo z innymi towarami;
- 6) postępowania w przypadku zaistnienia pożarów, rozsypów i rozlewów towarów niebezpiecznych oraz diagnozowania i zapobiegania zatruciom chemicznym, które mogą zaistnieć w trakcie przewozu statkiem towarów niebezpiecznych;
- 7) wymaganego przeszkolenia załogi statku;
- 8) dodatkowego wyposażenia statku przewożącego towary niebezpieczne;
- 9) postępowania w przypadkach zaistnienia wypadku lub incydentu morskiego, w którym uczestniczył statek.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do statków o polskiej przynależności.

3. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do zapasów i wyposażenia statków.

4. Przepisy rozporządzenia nie naruszają przepisów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, bezpieczeństwa jądrowego, ochrony biologicznej, ochrony radiologicznej oraz ochrony środowiska w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Konwencji SOLAS – rozumie się przez to konwencję, o której mowa w art. 5 pkt 33 lit. a ustawy;
- 2) Konwencji MARPOL – rozumie się przez to konwencję, o której mowa w art. 5 pkt 33 lit. d ustawy;
- 3) Konwencji STCW – rozumie się przez to konwencję, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy;

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

- 4) Kodeksie IMDG – rozumie się przez to Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych, o którym mowa w prawidle 1 rozdziału VII Konwencji SOLAS;
- 5) Kodeksie IMSBC – rozumie się przez to Międzynarodowy morski kodeks bezpiecznego przewozu stałych ładunków masowych, o którym mowa w prawidle 1 rozdziału VI Konwencji SOLAS;
- 6) Kodeksie CSS – rozumie się przez to Kodeks bezpiecznego postępowania przy rozmieszczaniu i mocowaniu ładunków, o którym mowa w prawidle 1 rozdziału VI Konwencji SOLAS;
- 7) Kodeksie INF – rozumie się przez to Międzynarodowy kodeks bezpiecznego przewozu statkami napromieniowanego paliwa jądrowego, plutonu i wysoko promieniotwórczych odpadów w pojemnikach, o którym mowa w prawidle 14 rozdziału VII Konwencji SOLAS;
- 8) towarach niebezpiecznych – rozumie się przez to ładunki niebezpieczne i substancje zanieczyszczające, które stanowią potencjalne zagrożenie dla człowieka lub środowiska morskiego w czasie ich przewozu morskiego i zostały zdefiniowane w częściach A, A-1 i D rozdziału VII Konwencji SOLAS, Kodeksie IMSBC oraz załączniku III do Konwencji MARPOL oraz sklasyfikowane w rozdziale 2.0.1.1 Kodeksu IMDG i rozdziale 2 Kodeksu IMSBC;
- 9) przewozie morskim towarów niebezpiecznych – rozumie się przez to załadunek i wyładunek towarów niebezpiecznych oraz przemieszczanie ich statkiem drogą morską, w tym na morskich wodach wewnętrznych, lub statkiem przepływającym po śródlądowej drodze wodnej lub przez port;
- 10) krótkiej podróży morskiej – rozumie się przez to podróż, o której mowa w prawidle 3 rozdziału III Konwencji SOLAS;
- 11) ładunkowej jednostce transportowej – rozumie się przez to używane do przewozu towarów: pojazd transportu drogowego, wagon kolejowy, cysternę samochodową, kontener, przenośny zbiornik lub wieloelementowy kontener do gazu (MEGC).

§ 3. Przewóz towarów niebezpiecznych statkami niepodlegającymi konwencji SOLAS powinien odbywać się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz wymogami określonymi w:

- 1) rozdziale VII Konwencji SOLAS;
- 2) Kodeksie CSS, Kodeksie IMDG, Kodeksie IMSBC lub Kodeksie INF;
- 3) załączniku III do Konwencji MARPOL;
- 4) Regulaminie dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącym załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 100, poz. 674 i 675, z 2009 r. Nr 167, poz. 1318 oraz z 2011 r. Nr 137, poz. 804 i 805) wraz ze zmianami obowiązującymi od dnia ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi we właściwy sposób, zwanym dalej „przepisami RID” – w zakresie oznakowania i rozmieszczenia w ładunkowych jednostkach transportowych;
- 5) Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 110, poz. 641) wraz ze zmianami obowiązującymi od dnia ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi we właściwy sposób, zwanej dalej „przepisami ADR” – w zakresie oznakowania i rozmieszczenia w ładunkowych jednostkach transportowych;
- 6) Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN), zawartej w Genewie dnia 26 maja 2000 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 235, poz. 1537 i 1538) wraz ze zmianami obowiązującymi od dnia ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi we właściwy sposób, zwanej dalej „przepisami ADN” – w zakresie oznakowania i rozmieszczenia w ładunkowych jednostkach transportowych.

§ 4. Odnośnie do działań statek-port w przypadku przewozów towarów niebezpiecznych stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, 10a i 10b ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 2012 r. poz. 1244).

§ 5. 1. W czasie przewozu statkiem towarów niebezpiecznych załoga statku jest obowiązana postępować zgodnie z wymogami bezpieczeństwa określonymi w przepisach, o których mowa w § 3.

2. Wszystkie czynności dotyczące bezpieczeństwa statku związane z przewozem towarów niebezpiecznych powinny być wpisywane do dziennika pokładowego.

3. Na statku przewożącym towary niebezpieczne należy uniemożliwić pasażerom lub innym osobom niebędącym członkami załogi lub pasażerami dostęp do ładowni lub innych pomieszczeń i miejsc na pokładzie, gdzie znajdują się takie towary.

4. Statek powinien spełniać wymagania odnośnie do dodatkowego sprzętu medycznego i lekarstw zgodnie z Poradnikiem pierwszej pomocy medycznej w wypadkach obejmujących zatrucie chemiczne spowodowane przewożonymi towarami niebezpiecznymi (Poradnik MFAG), stanowiącym załącznik do Kodeksu IMDG.

5. Statek powinien spełniać wymagania odnośnie do dodatkowego sprzętu przeciwpożarowego, przeciwrozsypanego oraz przeciwrozlewowego w przypadkach obejmujących pożar, rozsyp lub rozlew przewożonych towarów niebezpiecznych zgodnie z poradnikiem postępowania w takich przypadkach (Poradnik EmS), stanowiącym załącznik do Kodeksu IMDG.

6. Załoga statku powinna posiadać świadectwa przeszkolenia zgodnie z częścią B-V/b oraz B-V/c Konwencji STCW.

§ 6. 1. Towary niebezpieczne powinny być ładowane, rozmieszczane i zamocowane na czas trwania podróży zgodnie z wymogami określonymi odpowiednio w kodeksach: IMDG, IMSBC i CSS oraz zgodnie z prawidłem 5 załącznika III do Konwencji MARPOL.

2. Towary niebezpieczne w opakowaniach lub ładunkowych jednostkach transportowych, ze względu na sąsiedztwo z innymi towarami, powinny być rozmieszczone i segregowane zgodnie z zasadami określonymi w rozdziałach 7.1 i 7.2 Kodeksu IMDG.

3. Każdy statek przewożący towary niebezpieczne w opakowaniach lub w ładunkowych jednostkach transportowych powinien posiadać zatwierdzony podręcznik mocowania ładunku, o którym mowa w prawidło 5 rozdziału VI Konwencji SOLAS.

§ 7. Opakowania przeznaczone do przewozu morskiego towarów niebezpiecznych powinny zmniejszać potencjalne zagrożenia wynikające z właściwości tych towarów dla ludzi lub środowiska morskiego lub spełniać wymagania określone w Kodeksie IMDG lub prawidło 2 załącznika III do konwencji MARPOL poza przypadkami dopuszczonymi w § 9.

§ 8. Znakowanie towarów niebezpiecznych przeznaczonych do przewozu morskiego, umieszczanie na nich naklejek oraz tabliczek informacyjnych powinno być wykonywane zgodnie z wymaganiami określonymi w Kodeksie IMDG lub prawidło 3 załącznika III do Konwencji MARPOL poza przypadkami dopuszczonymi w § 9.

§ 9. 1. Dopuszcza się przewóz na statkach ro-ro towarów pomiędzy portami państw stron porozumień regionalnych zawartych na podstawie rozdziału 7.9 Kodeksu IMDG, w sposób zgodny z postanowieniami tych porozumień.

2. Dopuszcza się przewóz na statkach typu ro-ro towarów niebezpiecznych nieodpowiadających ściśle wymaganiom przepisów kodeksu IMDG, a spełniających przepisy RID, ADR lub ADN w krótkich podróżach morskich pomiędzy portami państw nadbałtyckich członków WE.

3. Przewóz, o którym mowa w ust. 2, dopuszcza się w przypadku potwierdzenia na piśmie przez kapitana statku, że przewóz tych towarów jest bezpieczny, oraz za zgodą właściwego dyrektora urzędu morskiego.

§ 10. 1. Na statku przewożącym towary niebezpieczne, na którym nastąpi pożar, rozsyp, rozlew, zatrucie chemiczne towarem niebezpiecznym lub prawdopodobne jest przedostanie się do morza towaru niebezpiecznego, załoga statku jest obowiązana postępować odpowiednio zgodnie z poradnikami EmS i MFAG lub zaleceniami kodeksu IMSBC lub kodeksu CSS.

2. W razie zdarzenia, o którym mowa w ust. 1, stanowiącego zagrożenie dla żeglugi innych statków, linii brzegowej lub środowiska morskiego kapitan statku lub jego armator w przypadku opuszczenia statku przez załogę jest obowiązany do niezwłocznego przesłania dyrektorowi urzędu morskiego właściwemu dla miejsca zdarzenia, wszelkimi dostępnymi środkami łączności, szczegółowych informacji o wypadku, dotyczących w szczególności: pozycji, miejsca i czasu wypadku, rodzaju awarii i rodzaju oczekiwanej pomocy.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej: *S. Nowak*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 kwietnia 2003 r. w sprawie określenia zasad przewozu towarów niebezpiecznych statkami niepodlegającymi Konwencji SOLAS (Dz. U. Nr 89, poz. 832), które na podstawie art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368 oraz z 2012 r. poz. 1068) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.